

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Κυριακή Α' Νηστειών (Ορθοδοξίας) – Εβρ. 11,24-26,32-40 (20/3/2016)

Η Ορθόδοξη αυτοσυνειδησία μας

Σε προσωπικότητες προερχόμενες από την προ Χριστού εποχή της Παλαιάς Διαθήκης, αναφέρεται ο Απόστολος, αγαπητοί μου αδελφοί, στο σημερινό Αποστολικό ανάγνωσμα από την προς Εβραίους επιστολή. Ομιλεί για τον Μωσή, τον Γεδεών, τον Βαράκ, τον Σαμψών, τον Ιεφθάε, τον Δαυίδ, τον Σαμουήλ και τους προφήτες, οι οποίοι, με την δύναμη της πίστεως, έκαναν έργα δικαιοσύνης, πέτυχαν την πραγματοποίηση των υποσχέσεων του Θεού, προέβησαν σε θαυματουργικές ενέργειες, απέκτησαν υπέρλογες δυνάμεις, βασανίστηκαν και υπέφεραν τα πάνδεινα, φυλακίστηκαν, μαρτύρησαν και έχυσαν το αίμα τους για την πίστη τους στον ένα αληθινό Θεό. Η αναφορά του αυτή δεν υπήρξε τυχαία, αλλά αποσκοπούσε στην ενίσχυση του φρονήματος των νέων Χριστιανών, που προέρχονταν από τον Ιουδαϊκό κόσμο και βίωναν την αμφισβήτηση και την πολεμική των πρώην ομοθρήσκων τους, που δε μπορούσαν να ανεχθούν την μεταλλαγή και την ένταξή τους στην Εκκλησία του Χριστού.

Η συγκεκριμένη Αποστολική διήγηση ταιριάζει απόλυτα προς το πνεύμα της σημερινής ημέρας, κατά την οποία η αγία μας Εκκλησία εορτάζει και τιμά την Κυριακή της Ορθοδοξίας, τον θρίαμβο της Ορθόδοξης πίστεως και την διάδοσή της στα πέρατα του κόσμου. Σ' αυτή την πίστη, που βιώνεται στην Ορθόδοξη πραγματικότητα, θ' αφιερώσουμε τις ακόλουθες σκέψεις, καταγράφοντας τρεις αδιαπραγμάτευτες αλήθειες σχετικά με την Ορθόδοξη αυτοσυνειδησία μας.

Ο Μακαριστός Γέρον Γεώργιος Καψάνης, ομιλεί για την ταύτιση της αλήθειας με την Ορθοδοξία: «Το ανεπανάληπτο και η τελείως ασύγκριτη υπεροχή της πίστεώς μας, έναντι όλων των άλλων θρησκειών και φιλοσοφικών κοσμοθεωριών, έγκειται στο ότι ο Χριστός δεν σώζει απλώς ως ένας ηθικός διδάσκαλος μιας νέας ηθικής, ενός απλώς ηθικού προτύπου. Ο Χριστός, ως Θεάνθρωπος, τέλειος δηλ. Θεός και τέλειος άνθρωπος, μας έδωσε τη δυνατότητα να γίνουμε μέλη του αγίου Σώματος Του, της Εκκλησίας Του και έτσι να μετάρχουμε στην Θεία του Μεταμόρφωση και Ανάσταση, να επιτύχουμε τον σκοπό της ζωής μας, την ένωσή μας με τον Θεό. Είμαστε Ορθόδοξοι Χριστιανοί, διότι γευθήκαμε την αλήθεια της Ορθοδόξου πίστεως, της μόνης ορθής πίστεως στον Χριστό, της πίστεως των Αποστόλων, των Μαρτύρων, των Οσίων, της αμωμήτου πίστεως των Αγίων Πατέρων. Δεν καυχώμεθα για δική μας αρετή. Δεν καυχώμεθα για προσωπική

μας αγιότητα, Καυχώμεθα, όμως, εν Κυρίω για την πίστη μας, την αληθινή πίστη του αληθινού Θεού»¹.

Η δεύτερη αλήθεια καταγράφεται από ένα πρώην προτεστάντη Πάστορα, νυν Ορθόδοξο Ιερέα στην Αμερική, που βίωσε την διαρκή παρακμή και αλλοίωση της πίστεως από τον Προτεσταντισμό. Ομιλεί για το αναλλοίωτο της Ορθόδοξης πίστεως: «Στην Ορθοδοξία σήμερα, όπως και στο παρελθόν, τα βασικά στοιχεία του Χριστιανικού δόγματος, της λατρείας και της διοίκησης, δεν προσφέρονται ποτέ για επαναδιαπραγμάτευση. Δεν μπορεί κάποιος να είναι Ορθόδοξος Ιερέας π.χ. και να απορρίπτει την Θεότητα του Χριστού, την εκ Παρθένου Γέννησή Του, την Ανάσταση, την Ανάληψή Του στους ουραμούς ή τη Δευτέρα Παρουσία. Πολύ απλά, η Εκκλησία δεν έχει αφήσει την τροχιά της, για σχεδόν δύο χιλιάδες χρόνια. Είναι Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική, είναι η Εκκλησία της Καινής Διαθήκης. Οι πύλες του Άδη έχουν προσπαθήσει επανειλημμένα να την καταβάλουν, αλλά δεν το έχουν καταφέρει»².

Η τρίτη αλήθεια υπογραμμίζεται από έναν μεγάλο Έλληνα πολιτικό του 20ού αι. και αναφέρεται στην κοινή πορεία Ελληνισμού και Ορθοδοξίας στην πατρίδα μας: «Η Ορθοδοξία, εμπλουτίζοντας τη λαμπρή πολιτιστική παράδοση της κλασικής αρχαιότητας, απετέλεσε μαζί της το ισχυρό πνευματικό και ηθικό βάθρο του Ελληνισμού. Την συνεκτική του ουσία. Τον φωτοδότη του, αλλά και την πηγή της δυνάμεώς του. Η Ορθοδοξία φώτισε τα βήματα του Γένους και κατηύθυνε την πορεία του κατά τη μακρά νύκτα της δουλείας. Γι' αυτό και οι έννοιες του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας συνυφάνθηκαν αναπόσπαστα στη συνείδηση του Έθνους»³.

Θα μπορούσε να αναφέρει κανείς, αγαπητοί μου, ακόμα περισσότερες αλήθειες σχετικά με την πίστη μας, την οποία έχουμε την Θεία ευλογία να βιώνουμε και να απολαμβάνουμε μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία. Αυτής της πίστεως οφείλουμε να αγωνιζόμαστε για να είμαστε αντάξιοι, τιμώντας τους αγώνες και τις θυσίες όλων εκείνων που εργάστηκαν και εργάζονται για την δόξα και την τιμή της. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

¹ «Πειραιϊκή Εκκλησία», τ. 263, Οκτώβριος 2014, σελ. 25

² Πρωτ. Πήτερ Γκίλκουιστ, «Καλώς ήλθατε στο σπίτι σας», σελ. 105-106

³ Κωνσταντίνος Καραμανλής, «Επίλεκτα κείμενα», σελ. 358